

РЕШЕНИЕ

№ 249

гр. София, 16.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 07.11.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4381** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на И. Ц. И. от [населено място], срещу изричен ОТКАЗ за предоставяне на достъп до обществена информация по Заявление вх.№ 82-02-239/ 08.04.2011г., обективиран в ПИСМО изх.№ 82-02-239/ 20.04.201г. на председателя на Българската академия на науките (БАН).

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорвания административен акт, поради противоречието му с материалния закон. Жалбоподателката претендира, че за нея са били налице предпоставките да получи достъп до търсената информация и моли съда да отмени оспорвания изричен отказ и реши спора по същество, като ѝ признае правото на достъп до търсената информация и осъди ответника да ѝ я предостави. Претендира да ѝ бъдат възстановени направените разноски по водене на делото пред настоящата инстанция.

Ответникът – председател на БЪЛГАРСКАТА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ, представляван в производството от юрк. А., ОСПОРВА жалбата. Подробни доводи за нейната неоснователност излага в Молба – становище.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема от фактическа страна следното:

С Решение на Управителния съвет на Българската академия на науките (УС на БАН), обективирано в Протокол № 2/ 19.01.2011г. жалбоподателката И. И. е избрана за

председател на Института за държавата и правото (ИДП) на БАН.

С Решение по т.1 по Протокол № 3/ 31.01.2011г. на УС на БАН е прекратена процедурата по избор на директор на Института за държавата и правото, поради установени процедурни нарушения по време на обсъждането и гласуването. За това Решение жалбоподателката е уведомена с Писмо изх. № 82-02-85/ 02.02.2011г., в което е посочено, че нарушението е констатирано след подаден сигнал.

Със Заявление вх.№ 82-02-239/ 08.04.2011г. жалбоподателката е поискала от председателя на БАН да ѝ предостави на хартиен носител:

1. Протокол № 2 от заседание на УС от 19.01.2011г.;
2. Протокол № 3 от заседание на УС от 31.01.2011г. и
3. Сигнал за процедурно нарушение при избора на директор на ИДП.

С процесното Писмо, на основание чл.13, ал.2, т.1 ЗДОИ, председателят на БАН е постановил изричен отказ за предоставяне на търсената информация по т.3 от Заявлението за достъп.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол, съгласно изричната разпоредба на чл.40, ал.1 ЗДОИ. Съдът приема, че процесното Писмо макар и да не е оформено в съответствие с изискването на ЗДОИ като Решение, съдържа изричен отказ за предоставяне на достъп до информация и засяга законен интерес на жалбоподателката.

Жалбата е подадена в преклузивния срок за оспорване, от надлежно легитимирана страна – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът, след като обсъди доводите за недействителност и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, достигна до следните изводи:

Българската академия на науките е задължено лице по смисъла на чл.3, ал.2, т.1 ЗДОИ. Процесният ОТКАЗ, обективиран в ПИСМО изх.№ 82-02-239/ 20.04.2011г. е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.1, ал.1, чл.3, ал.1 и чл.4 от Закона за Българската академия на науките (ЗБАН) във вр. с чл.25, ал.4 от Устава на БАН. Съгласно цитираните норми БАН е юридическо лице, което се представлява от председателя.

При постановяване на акта не са допуснати нарушения на администра-тивнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК, и които да мотивират неговата отмяна. Съдът приема разбирането, че нарушението на административно-производствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. Доколкото предназначението на административнопроизводствените правила е да обезпечи издаването на един законосъобразен по съдържание акт, то до отмяна водят само нарушения, които, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос.

Оспорвания акт е съответен на материалноправните норми и на целта на закона.

Легалното определение на понятието „обществена информация” се съдържа в разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ – това е всяка информация, свързана с обществения живот в Р. Б., която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение

относно дейността на задължените по закона лица. По своя характер обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. По смисъла на ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

С разпоредбата на чл.13, ал.2 ЗДОИ е предвидена изрична възможност за ограничаване на достъпа да служебна обществена информация, когато последната е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации).

По делото не е спорно, че търсената от жалбоподателката информация не е официална по смисъла на чл.10 ЗДОИ.

Съдът приема, че по отношение на жалбоподателката информацията няма качеството и на служебна такава, доколкото последната е била страна в производството по избор на директор на Института за държавата и правото към БАН. Това производство е прекратено с изричен акт на УС, който акт е административен по своя характер и жалбоподателката е била легитимирана да го оспорва по съдебен ред. Съществуването или несъществуването на търсения от жалбоподателката сигнал за нарушения, както и значението му за законосъобразността на акта за прекратяване на производството следва да бъде установено в рамките на съдебното производство по оспорване на прекратяването.

Извън горното и само за пълнота на изложението следва да се отбележи и обстоятелството, че процесният сигнал няма самостоятелно значение по смисъла на чл.13, ал.2 и следователно достъпът до него може да бъде ограничен.

Предвид изложеното, настоящият решаващ състав приема, че ПИСМО изх.№ 82-02-239/ 20.04.2011г. на председателя на БАН, с което е постановен изричен ОТКАЗ за предоставяне на достъп до информация по т.3 от Заявление на жалбоподателката вх. № 82-02-239/ 08.04.2011г. е законосъобразен и не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Ц. И. от [населено място], срещу изричен ОТКАЗ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в ПИСМО изх.№ 82-02-239/ 20.04.2011г. на председателя на Българската академия на науките.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния Административен Съд на Р България в 14 дневен срок от съобщението..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова

